

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 21 oktober 2010 in zaak nr. 09/36084 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 september 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 oktober 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister voor Immigratie en Asiel een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 november 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. Hetgeen als eerste grief, die ten betoge strekt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het bestreden besluit vanwege het ontbreken van een deugdelijke motivering ter zake van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) voor vernietiging in aanmerking komt, is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. In de tweede en de derde grief betoogt de minister dat, indien de eerste grief niet slaagt, de aangevallen uitspraak niettemin niet in stand kan blijven, voor zover de rechtbank heeft nagelaten de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand te laten. Daartoe wijst de minister erop dat bij de beoordeling van de vraag of een vreemdeling aanspraak kan maken op bescherming op voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000, dient te worden gezien waar die vreemdeling voorafgaand aan zijn vertrek uit het land van herkomst zijn normale woon- en verblijfplaats had. Voor zover de vreemdeling met de taalanalyse van 11 februari 2010 alsnog aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit Zuid-Somalië, heeft zij evenwel nog niet aannemelijk gemaakt waar zij aldaar haar normale woon- en verblijfplaats had. De overweging van de rechtbank dat ter zitting door de minister is verklaard dat niet langer in geschil is dat de vreemdeling afkomstig is uit , is volgens de minister niet juist. Nu het beroep van de vreemdeling op voormelde bepaling niet kon slagen, heeft de

rechtbank ten onrechte geen reden gezien om de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand te laten, aldus de minister.

2.3.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraken van 3 april 2008 in zaak nr. 200701108/1, 13 juli 2009 in zaak nr. 200707865/1/V2, 25 januari 2010 in zaak nr. 200909886/1/V2 en 26 januari 2010 in zaak nr. 200905017/1/V2; www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat bij de toetsing aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000, indien zich niet in alle delen van het desbetreffende land van herkomst een situatie als in die bepaling beschreven voordoet, moet worden gezien uit welk duidelijk te onderscheiden deelgebied de vreemdeling afkomstig is en of zich in dat deelgebied een dermate hoge mate van willekeurig geweld voordoet in het kader van het aan de gang zijnde gewapende conflict dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat gebied aldaar, louter door zijn aanwezigheid, een reëel risico loopt op de in voormelde bepaling bedoelde ernstige schade.

Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie bijvoorbeeld de uitspraak van 11 november 2010, nr. 201005898/1/V2; www.raadvanstate.nl) vloeit voorts voort dat het deelgebied waaruit de desbetreffende vreemdeling afkomstig is, het gebied is waar de desbetreffende vreemdeling voorafgaand aan zijn vertrek zijn normale woon- en verblijfplaats had.

2.3.2. Uit de aantekeningen van het verhandelde ter zitting bij de rechtbank kan worden afgeleid dat de minister niet langer de herkomst van de vreemdeling uit Somalië betwist, maar niet dat hij thans tevens er van uitgaat dat zij uit Mogadishu afkomstig is. Geen grond bestaat voor het oordeel dat de minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vreemdeling nog immer niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit Mogadishu.

Nu, mede gezien de uitspraken van de Afdeling van 9 september 2010 in zaken nrs. 200908517/1/V2, 201001112/1/V2 en 200906039/1/V2 en de uitspraak van 1 oktober 2010 in zaak nr. 201002855/1/V2; www.raadvanstate.nl, zich de in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000 bedoelde situatie niet in alle delen van Zuid- en Centraal-Somalië voordoet en de door de vreemdeling ter staving van haar beroep op deze bepaling overgelegde stukken in dit verband niet tot een ander oordeel nopen, dient de vreemdeling voor een geslaagd beroep op die bepaling derhalve aannemelijk te maken uit welk deel van Zuid- en Centraal-Somalië zij afkomstig is. Nu zij daarin niet is geslaagd, betoogt de minister terecht dat de rechtbank ten onrechte geen reden heeft gezien om in zoverre de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand te laten.

De grieven slagen.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 8 september 2009 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, nog bespreking behoeven.

2.5. In beroep heeft de vreemdeling betoogd dat de minister haar ten onrechte geen vergunning op voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 heeft verleend. Zoals de Afdeling eerder bij uitspraak van 9 september 2010 in zaak nr. 201004651/1/V2 (www.raadvanstate.nl) heeft overwogen, is het categoriaal beschermingsbeleid voor Zuid- en Centraal-Somalië op 29 juli 2009 beëindigd. Reeds daarom kwam de vreemdeling ten tijde van het besluit van 8 september 2009 niet in aanmerking voor verlening van een vergunning op voormelde grond.

De beroepsgrond faalt.

2.6. Aan beoordeling van de overige bij de rechtbank voorgedragen, hiervoor niet besproken beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden dan wel onderdelen van het besluit waarop ze betrekking hebben en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Die gronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

2.7. Uit hetgeen hiervoor onder 2.2. is overwogen, volgt dat het beroep van de vreemdeling gegrond dient te worden verklaard en dat het besluit van 8 september 2009 voor vernietiging in aanmerking komt. Gelet op hetgeen hiervoor onder 2.3.2. is overwogen, bestaat evenwel reden om de rechtsgevolgen van dat besluit in stand te laten.

2.8. De minister dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats nevenzittingsplaats Assen, van 21 oktober 2010 in zaak nr. 09/36084;
- III. verklaart het door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de staatssecretaris van Justitie van 8 september 2009, kenmerk 0810-03-1421;
- V. bepaalt dat de rechtsgevolgen van dat besluit in stand blijven;
- VI. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter en mr. A.B.M. Hent en mr. J.J. van Eck, leden, in tegenwoordigheid van mr. I.S. Vreken-Westra, ambtenaar van staat.

De voorzitter is verhinderd
de uitspraak te ondertekenen

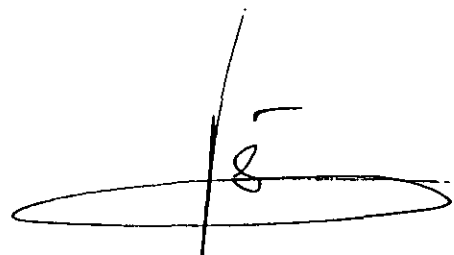
w.g. Vreken-Westra
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 augustus 2012

434/314-663.

Verzonden: 3 augustus 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser